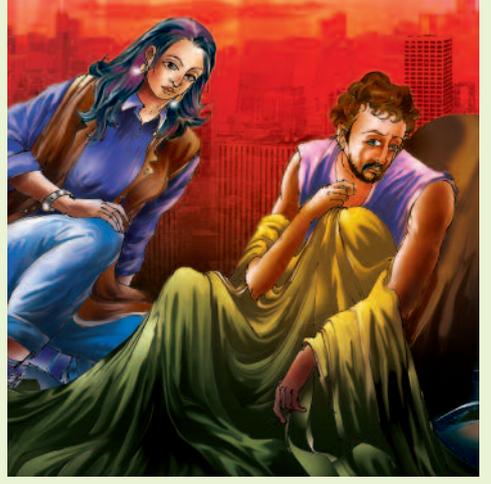

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಸಂಚಾರ ದಟ್ಟಣೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರಸ್ತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅಪಘಾತಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಆದ ಉಣಗಣನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೃತಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಆಪರೇಷನ್ ಆದ ಮರುದಿನ ಅರೆಮಾನವ ಪಡೆಗೆ ಇವರು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವಿರತ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ದುರಂತ ಕಥೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹನ್ನಾಳಿದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಚಾರ ವಿಭಾಗದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ರೋಬೋ ಕಾಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದಿಬ್ಬರು ರೋಬೋ ಕ್ಯಾಪ್‌ಗಳ ಸಹಾಯ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ಹನ್ನಾ.

ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅವಿರತ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಂದೆ ವಿರಮರಣವನ್ನೆಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹಾಗೂ ಬಳಿಕ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ವಾರ್ಡನ್ ಆದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅದಾಗಿ ಅವಿರತ್‌ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಳಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ವಿವಿಧ ರೋಬೋಗಳ ಚಲನವಲನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಕ್ಸ್ ರೋಬೋ ನಿತ್ಯಾಣವಾಗುವುದು, ನೈಟ್ ರೋಬೋ ಏರ್‌ವ್ಯಾನ್ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸುವುದು ಹೀಗೆ.. ಅಲ್ಲದೆ ಆಫೀಸರ್, ವಿಚಾರಣಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ರೋಬೋಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ... ಎಂದಾಗ ಅರೆಮಾನವರ ಪಡೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ವಿಚಾರಣಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿತು.

‘ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಷ್ಟು ನಿರ್ದಯಿಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ...’ ಎಂಬ ನೋವು, ಜಿಗುಪ್ಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಅನುಮಾನವೊಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಿತ್ತು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ‘ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣ ರೋಬೋ ಅಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದ ನಂತರ ವಿಚಾರಣೆ ಮುಂದುವರಿಸಲು ನಮ್ಮ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ...’ ಎಂದಾಗ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳುವ ಸರದಿ ವಿಚಾರಣಾಧಿಕಾರಿಯದಾಗಿತ್ತು.

‘ಇದಂಥ ಉದ್ದಟತನ!’ ಎಂದವರು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮೇಜನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಸಭಾಂಗಣದಿಂದಾಚೆ ನಡೆದಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಹಿಂದೆಡೆಯಿಂದ ರೋಬೋ ಕಾಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಇವರುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ.

ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪಾರದರ್ಶಕತೆ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಸಲುವಾಗಿ ‘ರಿಯಲ್ ಟೈಮ್ಸ್’ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಷ್ಟೇ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ಅಂದು ವಿಚಾರಣಾ ಕೇಂದ್ರದ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಸಭೆಯನ್ನು ಹನ್ನಾ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ತನ್ನ ಎಂ.ಪಿ. ವಾಕಿಯಲ್ಲಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಳು.

ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವೋ ಅಷ್ಟೇ ವಾಸ್ತವವೂ ಆಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ನಿರಂತರ ಹೋರಾಟ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಇಲ್ಲವೇ ಉಣಗಣನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಉಪಕರಣಗಳ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವುದಂತೂ

ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವನ ದಿನನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದ್ದರೆ ಅವನು ಉಳಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ... ಅರೆ ಮಾನವ ಪಡೆಯ ಹೋರಾಟ ಹೊಸ ಸವಾಲು ಹಾಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೆಂತೋ...

ಅವಳ ‘ವಾಕಿ’ ಪಾಪ್‌ಅಪ್‌ನಲ್ಲಿ ತುರ್ತು ಸಂದೇಶವೊಂದು ಮೂಡಿ ಕೂಡಲೇಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಅವಿರತ್ ಅದರ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿ ಶುಭಾಶಯ ಕೋರಿದ್ದ.

‘ಹನ್ನಾ, ಇಂದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ನಿನ್ನ ಶಿಫ್ಟ್ ವೆಳೆ ಘಟನೆಯೊಂದು ಜರುಗಿ ವಿಚಾರಣಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ರಾಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅರೆ ಮಾನವ ಪಡೆಯ ಹೋರಾಟದ ಮಧ್ಯೆ ನಿನಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ.’

ಅವನ ಕಾಳಜಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮಧುರ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು.

‘ಅಂತಹದ್ದೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಅವಿರತ್. ನನಗಿಬ್ಬರು ಸಹಾಯಕ ರೋಬೋ ಕಾಪ್‌ಗಳಿವೆಯಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮೆಲು ನಕ್ಕಳು.

‘ನಮ್ಮ ಸುಂದರ ರಾತ್ರಿಯ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಈ ಘಟನೆ ಅಳಿಸಿಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿತೇನೋ’ ಎನ್ನಿಸಿತು ಎಂದು ಅವಿರತ್ ಹೇಳಿದಾಗ, ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬಾಗಿ ಕಳೆದ ಆ ಕಳೆದಗಳು ಮರುಕಳಿಸಿದಂತಾಗಿತ್ತು.

‘ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂದಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆ ಪ್ರಕರಣ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತೇ?’

‘ಹಾಂ, ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಗಾಯಾಳು ‘ಟ್ರಾಫಾ ಸೆಂಟರ್’ನಿಂದ ಡಿಸ್ಚಾರ್ಜ್ ಆಗಬೇಕೆಂದೆಯಷ್ಟೇ. ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಅಂತ್ಯವನ್ನಷ್ಟೇ ಕಾಣಿಸಿದರಾಗದು. ಆತನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶುಶ್ರುಷೆ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಖಾತರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ಸಂಜೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿವೆಯೇನೋ...’ ಅವಿರತ್ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂಧಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದ.

ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಶಿಫ್ಟ್ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ಸಂಚಾರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿರಾಮವಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ನಾನು ಆನ್‌ಲೈನ್ ಮೂಲಕ ಕಚೇರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಜೆ ಬಿಡುವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅತ್ತ ಬರಬಲ್ಲೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವಿರತ್ ‘ಗುಡ್, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಗೋಣ’ ಎಂದು ಮಾನಿಟರ್‌ನಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದ.

ಕಚೇರಿಯ ಬಾಕಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಹನ್ನಾ ‘ಟ್ರಾಫಾ ಸೆಂಟರ್’ನೊಳಗೆ ಕಾಲಿರಿಸುವ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಅವಿರತ್ ಚಿಕ್ಕಿತ್ತಕರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಗಾಯಾಳುವನ್ನು ‘ಫಿಸಿಯಾಟ್ರಿಸ್ಟ್’ ಚಿಕಿತ್ಸಾಘಟಕಕ್ಕೆ ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದ ‘ಸೋನು’ವಿನ ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ರೋಗಿಗಳನ್ನೂ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ನಂತರದ ಶುಶ್ರುಷೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವಿರತ್ ಹಾಗೂ ಹನ್ನಾಳ ಆಗಮನವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗಾಯಾಳು ‘ಸೋನು’ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದವನು ಅವರಡೆ ಕೈ ಬಿಸಿ ಕರೆದಿದ್ದ.

ಯಾರೋ ಸಮೀಪದ ಬಂಧುವಿನ ಆಗಮನವಾದಂತೆ ಮುಖವರಳಿಸಿದ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಿರತ್ ನಸುನಗುತ್ತಾ, ‘ಹೇಗಿದ್ದೀ ಜೆಂಟಲ್‌ಮನ್. ಎಲ್ಲಾ ಆರಾಮವಾಗಿದೆಯಾ’ ಎಂದು ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ತಟ್ಟಿ ಕೇಳಿದ.

‘ನಾನೀಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀನಿ... ನನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಕೆಲಹೊತ್ತಿನ ಹಿಂದಷ್ಟೇ ಬಂದುಹೋದರು. ಇಲ್ಲಿನ ಥೆರಪಿಸ್ಟ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಹೊರಡುವಾಗ ನನ್ನ ತಾಯಿಯು